

Bożena Mądra

"Eseje literackie", Adam Ważyk, Warszawa 1982 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 28/1-2 (95-96), 472

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WAŻYK Adam: Eseje literackie. Warszawa 1982, PIW, ss. 479,
zł 200,-

Zawarte w tomie eseje literackie ukazują kształtowanie się osobowości krytycznej pisarza poczynając od "Kwestii gustu" - tekstu "wędrującego", poprzez lekturowe doświadczenia autora - po utwory ostatnie. Ponadto w tomie zamieszczono (w wyborze) eseje o surrealizmie, swoistym leitmotiwie tej publicystyki, o romantyzmie i neoromantyzmie. Zamierzona różnorodność prezentowanego przeglądu zyskała równowagę w scalającym centrum, jakim jest silna indywidualność poety.

BP/95-96/168

B.M-a.

WESTSTEIJN Willem G.: Poeci nie są afatykami. Tłum. T. Dobrzyńska. "Pamiętnik Literacki" 1984 z. 2 s. 313-327.

Artykuł jest polemiką ze studium Romana Jakobsona pt.: "Dwa aspekty języka i dwa typy zakłóceń afatycznych". Zgadza się z tezą, że u podstaw wszelkiej sztuki słownej leżą podobieństwa i przyległości, autor artykułu jednocześnie kwestionuje zasadność nazwania tych dwóch typów relacji semantycznych metaforą i metonimią, stwierdzając, iż utożsamianie terminów tropicznych z ogólniejszymi procesami podobieństwa i przyległości semantycznej wydaje się nieusprawiedliwione i prowadzi do pozbawionych znaczenia i dających się zakwestionować uogólnień.

BP/95-96/169

J.W.